

स्वगोभिः स्वरश्मिभिः अंधः अन्नम् सोमोनोराजा आस्तु आभिमुख्येन भवतु द्रस्व पाठे त्वविवक्षया संध्यभावः ॥ १२ ॥ एवं सुरोदाहृद्भिर्घृतोदेनावृतः कुशद्वीप इत्यन्वयः स्वशष्पाणि स्वकोमलशिखास्तेषां रोचिषा ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ हे जातवेदः त्वं साक्षात्परस्य ब्रह्मणो हरेर्हव्यवा

स्वगोभिः पितृदेवेभ्यो विभजन् कृष्णशुक्लयोः प्रजानां सर्वासां राजां ऽधः सोमोन आस्त्विति ॥ १२ ॥ एवं सुरोदाहृद्भिस्तद्विगुणः समानेनावृतो घृतोदेन यथा पूर्वः कुशद्वीपो यस्मिन् कुशस्तंबो देवकृतस्तद्वीपाख्याकरो ज्वलन इवापरः स्वशष्परोचिषादिशो विराजयति ॥ १३ ॥ तद्वीपपतिः प्रैयव्रतो राजा हिरण्यरेतो नाम स्वं द्वीपं सप्तभ्यः स्वपुत्रेभ्यो यथा भागं विभज्य स्वयंतप आतिष्ठत ॥ १४ ॥ वसुवसुदानदृढरुचिनाभिगुप्तस्तुत्यव्रतविविक्तवामदेवनामभ्यस्तेषां वर्षेषु सीमागिरयो नद्यश्चाभिज्ञाताः सप्तैव चक्रश्चतुःशृंगः कपिलश्चित्रकूटो देवानीक ऊर्ध्वरोमाद्रविण इति ॥ १५ ॥ रसकुल्या मधुकुल्या मित्रविंदा श्रुतविंदा देवगर्भाघृतच्युता मंत्रमालेति यासां पयोभिः कुशद्वीपौ कसः कुशलकोविदाभियुक्तकुलकसंज्ञा भगवंतं जातवेदस रूपिणं कर्मकौशलेन यजंते ॥ १६ ॥ परस्य ब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदो ऽसि हव्यवाद्देवानां पुरुषांगानां यज्ञेन पुरुषं यजेति ॥ १७ ॥ तथा बहिः क्रौंचद्वीपो द्विगुणः स्वमानेन क्षीरोदेन परित उपकृतः घृतो यथा कुशद्वीपो घृतोदेन यस्मिन् क्रौंचो नाम पर्वतराजो द्वीपनाम निर्वर्तक आस्ते ॥ १८ ॥ यो ऽसौ गुहप्रहरणोन्मथितनितंबकुंजो ऽपि क्षीरोदेनासिच्यमानो भगवता वरुणेनाभिगुप्तो विभयो बभूव ॥ १९ ॥ तस्मिन्नपि प्रैयव्रतो घृतपृष्ठो नामाधिपतिः स्वेद्वीपे वर्षाणि सप्त विभज्यतेषु पुत्रनामसु सप्तरिक्थादान्वर्षपान्निवेश्य स्वयं भगवान् भगवतः परमकल्याणयशस आत्मभूतस्य हरेश्चरणारविंदमुपजगाम ॥ २० ॥ आमो मधुरुहो मेघपृष्ठो सुधामाभ्राजिष्ठो लोहिताणो विनस्पतिरिति घृतपृष्ठसुतास्तेषां वर्षगिरयः सप्त सप्तैव नद्यश्चाभिरुत्याताः शुक्लो वर्द्धमानो भोजन उपबर्हिणो नंदो नंदनः सर्वतो भद्र इति ॥ २१ ॥

इति अतो देवानां यज्ञेन पुरुषं हरिमेव यज अंगानां नाम्ना दत्तमंगिने स मर्पयेत्यर्थः ॥ १७ ॥ उपकृतो वेष्टितः यथा कुशद्वीपो घृतोदेनावृतः ॥ १८ ॥

गुहस्य कार्तिकेयस्य प्रहरणेन आयुधेन उन्मथितानितंबाः कुंजानि च यस्य ॥ १९ ॥ स्वयं भगवान् ज्ञानी परमकल्याणं यशो यस्येति ॥ २० ॥ २१ ॥